నేను తెలుసుకున్న నిజం

'చంద్రహాస'

బయట సన్నగా తుంపర పడుతోంది అందులోనూ ఒకటే ఈదురుగాలి మనిషిని తోసేసే వేగంతో వీస్తోంది చెట్లు ఒకటే ఊగిపోతున్నాయి ఆ వీధిలోని పిల్లలు ఓ విశాల ప్రాంగణ మందు నిలబడి చేతులతో చప్పట్లు కొడుతూ ఎవరికి వారు గుండ్రంగా తిరుగుతున్నారు చిన్నచిన్న ముక్కలుగా చించిన కాగితపు ముక్కలను గుప్పిట నుంచి ఒక్కసారిగా గాలిలోకి విసురుతున్నారు

ఆ చిన్నచిన్న కాగితాలు గాలిలో కొన్ని పైపైకి వెళ్ళిపోతూంటే వింతగా చూస్తూ చప్పట్లు కొడుతున్నారు కొన్ని కొన్ని పైకి వెళ్ళలేక వానతో పాటు క్రిందపడుతూంటే పూలజల్లు కురుస్తున్నట్లుగా భావిస్తున్నారు

వారికి వానలో తడుస్తూంటే ఎంతో వింతగా హాయిగా వున్నట్లు తోస్తోంది

చినుకులు ఉండుండి కాస్త ఎక్కువవుతున్నా వాళ్ళు ఖాతరు చేయటంలేదు

వారిలో గిరిజ కొడుకు రాము వనజ కొడుకు గోపి కూడా వున్నారు ఇద్దరూ ప్రక్క ప్రక్క వాటాల్లో వుంటున్నారు

గోపి కాస్త అల్లరి పిల్లవాడు రాము మంచి పిల్లవాడు కానీ గోపితో కలిస్తే మాత్రం ఇక ఎవరి మాటా వినిపించుకోడు గోపీకి రాము అంటే కొంత అసూయ దానికి కారణం తన తల్లి ప్రతిదానికి తనను తిడుతూ అస్తమానూ కొడుతూ వుండటం రాము వాళ్ళ అమ్మ వాడ్ని అసలు కొట్టకపోవడం మంచి మాటలతో సముదాయించడం అప్పటి నుంచి గోపీ అనుకున్నాడు రాముని ఏ విధంగా కొట్టించాలా అని

గిరిజ పిల్లల్ని ఎలా పెంచాలో వాళ్ళ మనస్తత్వాలను క్రమశిక్షణలో ఎలా వుంచాలో బాగా తెలిసిన మనిషి వనజకి అది చేతకాదు ప్రతీ పనికి కొడుకుని తిట్లుతిడుతూ కొట్టడమే ధ్యేయంగా పెట్టుకుంటుంది

వాన ఉధృతమవుతూంటే గాబరా పడి రామూ ఇంట్లోకి రామ్మా వాన ఎక్కువౌతోంది అని గట్టిగా కేక వేసింది కానీ రాము దానిని ఖాతరు చెయ్యలేదు

ఇక టపటపమని వాన గట్టిగా కురిసేసరికి పిల్లలు చెల్లాచెదరై నెత్తి మీద చేతులు పెట్టుకుని ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళు చేరుకున్నాను

అయ్యా బాబోయ్! వానలో అంతగా తడి చచ్చావు రేపొద్దున్న ఏదైనా రోగమొస్తే హాస్పటల్ చుట్టూ తిరగలేక చావాలిరా విధవా! వెళ్ళొద్దన్నానా? ఎందుకు వెళ్ళావు? ఇక వెళ్తావా? అంటూ గదమాయిస్తోంది వనజ

అమ్మా నన్ను కొట్టకే ఇక వెళ్ళను కొట్టకు కొట్టకు భయంతో బిక్కచచ్చి పోతున్నాడు గోపీ

అంతే రెండు దెబ్బలు వీపు మీద మారుమ్రోగాయి

గోపి ఇక ఓర్చుకోలేక బిగ్గరుగా ఏడవసాగాడు

నోర్మూస్తావా ముయ్యవా? మళ్ళీ ఒక్కటియ్యనా? ముయ్యి నోరు ముయ్యి అంటూ గట్టిగా అరచింది వనజ

నేను వానలో తడిస్తే నీ కేమయింది? ఎక్కిళ్ళ మధ్య మాట తడబడుతూ అన్నాడు గోపి

ఏమయిందా నీ శ్రాద్ధం అయింది అంది కోపంగా వనజ

గోపీలో ఉక్రోషం వచ్చింది కానీ ఏమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయ స్థితిలో అలాగే ఏడుస్తూ

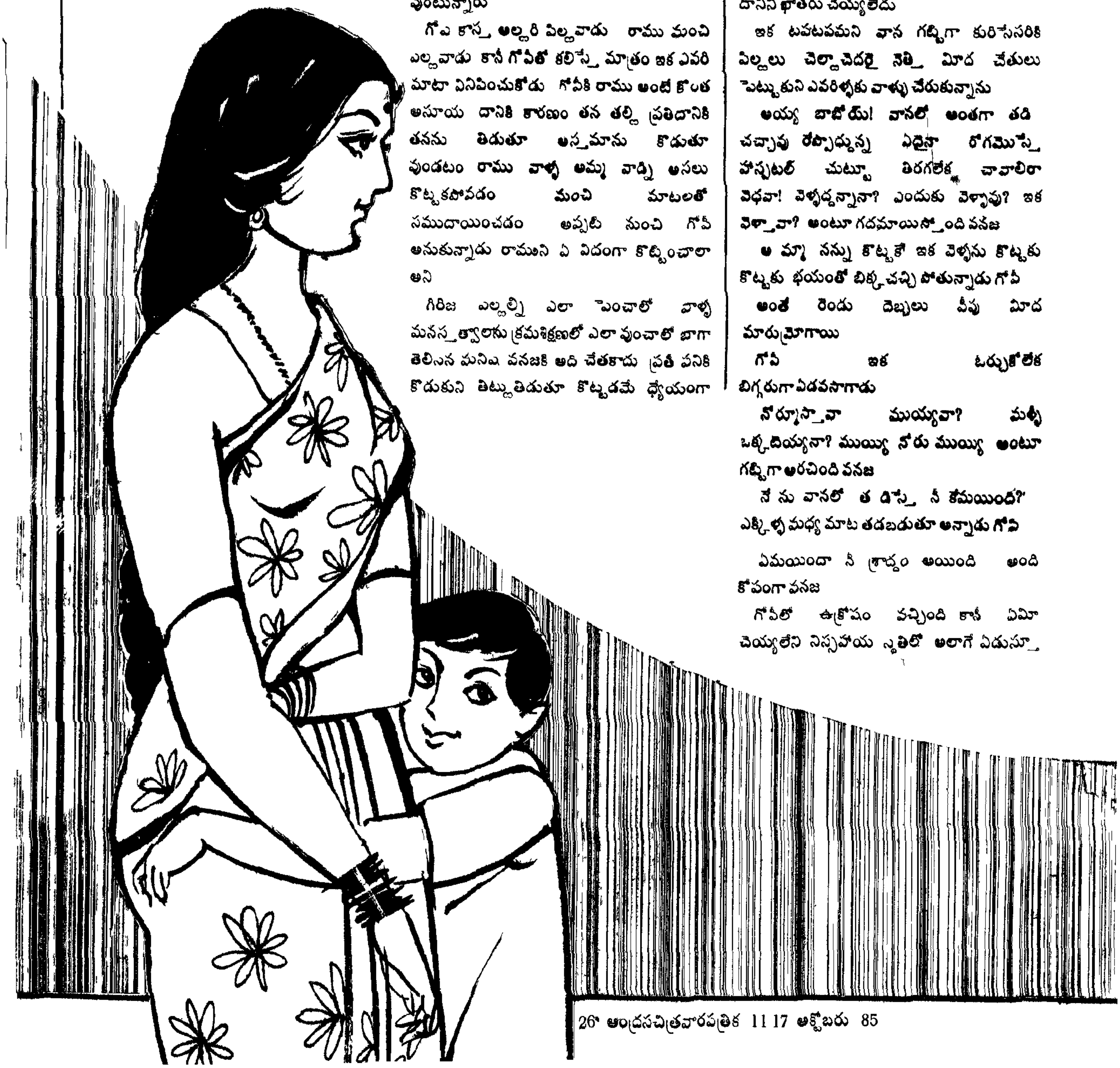

పడుకున్నాడు

ఇంట్లోకి ప్రవేశించబోతున్న రాము గడప దగ్గరే ఆగిపోయాడు

ఏం అక్కడే నించున్నావే రారా లోపలికిరా! గద్దించినట్లు అంది గిరిజ

నువ్వు నన్ను కొడతావు అన్నాడు భయంభయంగా రాము

అంత భయం వున్నవాడివి ఎలవంగానే రానవసరం లేదా? అంది గిరిజ

రాము మాట్లాడలేదు నిన్ను కొట్టనులేరా ఈ సారిలా చేసావంటే ఆ చీకటికొట్లో వేసేస్తాను జాగ్రత్త! అంది భయపెడుతూ గిరిజ

రాము కాస్త తటపటాయించి లోపలికి వచ్చాడు గిరిజ తువ్వాలు తెచ్చి కొడుకు తల తుడుస్తూ అంది వానలో తడిస్తే ఏమవుతుందో తెలుసా?

చల్లగా వుంటుంది కదమ్మా

నీకు ఇప్పుడు చల్లగానే వుంటుంది రామూ తర్వాత విపరీతమైన జలుబు చేస్తుంది అది రోగం క్రిందో తయారై మనిషి జీవించి వున్నంత కాలం వాన పడినప్పుడల్లా జలుబు చేస్తూ ప్రతీసారి తుమ్ములొస్తాయి అప్పుడు ఏ పని చేయడానికి వీలు కుదరదు

మన ఎదురింటి బామ్మగారికి కూడా అలానే వచ్చింది రోగం క్రింద చూశావుకదూ అంది గిరిజ

రాముని పరిస్థితులు కాస్త అర్థమవుతున్నాయి అమ్మ చెప్పింది నిజమే వాన పడుతుంది వెంటనే రమ్మనమంటే తను అలాగే నించున్నాడు వెంటనే వాన పడింది

మరి అలా వానలో తడిస్తే జలుబు చేస్తుంది ఇది కూడా నిజమే అనుకుంటూ ఓ టుమ్ము తుమ్మాడు అప్పుడు అమ్మ మాటకి ఎంత విలువ వుందో అర్థమైంది రాముకి

ఇక వానలో ఎప్పుడూ తడవను అన్నాడు రాము

గుడ్ బాయ్ అని ఓ ముద్దు ఇచ్చి లాలించింది గిరిజ

గోపీ మాత్రం ఏడుస్తూ ఏదో తెలియని ఉడుకు మోతుతనంతో వున్నాడు వాన వెలిసింది సన్నటి చినుకులు అప్పుడప్పుడు ఒకటో అరో పడుతున్నాయి ఇంటి ముందర చిన్న కాల్వల ద్వారా వాననీళ్ళు పారుతున్నాయి ఇంటి ముందట పల్లంగా వున్న నేలలో నీళ్ళ నిలిచి వున్నాయి

మళ్ళీ పిల్లలంతా వీధిలో జేరి అల్లరి చేయసాగారు వాన నీళ్ళలో కాళ్ళుపెట్టి నదిలో నడుస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందుతూ పరిగెత్తసాగారు ఆ పరిగెత్తడంతో నీళ్ళు చెల్లాచెదరై చుట్టూ నుంచుని వున్న ఎల్లలపై పడటం జరిగింది వాళ్ళ గుడ్డలన్నీ బురదతో ఎర్రగా తయారయ్యాయి

చుట్టూ నుంచుని వున్న ఎల్లల్లో ఓ పిల్లాడు ఒక లావురాయి తెచ్చి నీళ్ళల్లో పడేశాడు నీళ్ళలో పరిగెత్తుతున్న వాళ్ళ మొహం మీద మొత్తం స్నానం చేసిన రీతిలో తయారయ్యారు

అంతే! అలజడి చెలరేగింది జట్లు జట్లుగా విడిపోయి ఆ మురికి నీళ్ళు దోసిళ్ళతో తీసుకుని ఒకరి మీద ఒకరు పోసుకోసాగారు

తర్వాత ఎల్లలంతా గుంటలోకి చేరి కాళ్ళతో మర్దనా చేస్తున్నట్లు త్రొక్కసాగారు ఆ నీళ్ళన్నీ రోడ్డు మీద పడి రోడ్డు మట్టిరోడ్డయింది బురద బురద

అమ్మా నేను బయటికి వెళతా అన్నాడు రాము తల్లితో

వద్దమ్మా సరే వెళ్ళు కానీ వారితో చేరకు! వాళ్ళు చూడు ఎలా వికృతంగా ఆడుతున్నారో అదీ ఒక ఆటేనా? బురదనీళ్ళు చొక్కాల మీద లాగుల మీద ఎలా పోసుకుంటున్నారో వాళ్ళ కాళ్ళంతా బురద బురద అదీగాక మట్టిలో అందులో బురదలో చేతులు పెట్టి ఆడితే కురుపులు లేస్తాయి చేతులు మరి భయంకరంగా తయారౌతాయి నువ్వు ఇక బలపం పెట్టి పలక

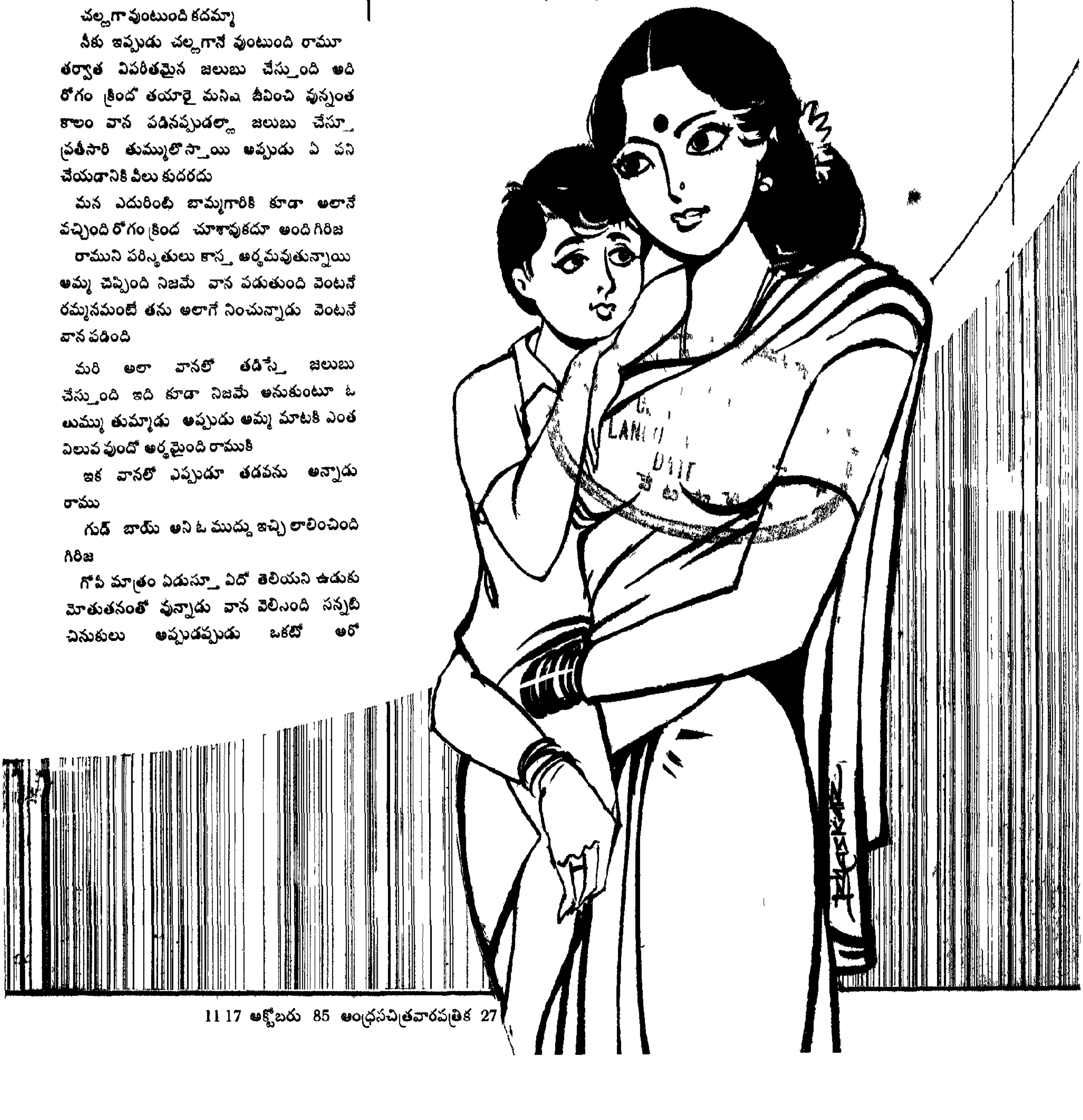

మీద రాయడానికి వీలు లేనంతగా' అంది గిరిజ

'అమ్మో! భయపడ్డాడు రాము

మళ్ళీ హఠాత్తుగా ఓ ఆలోచన వచ్చినవాడిలా 'అమ్మా కాగితం పడవలు నీళ్ళలో వదలి ఆడుతుంటానే! ఇక్కడే ఆడుకుంటా చేసివ్వవూ' అన్నాడు జాలిగా

గిరిజ ఓ క్షణం ఆలోచించి సరేనన్నది

రాము వాళ్ళ చెల్లెలు గుమ్మం ముందు కూర్చుని వానలో తడవకుండా కాగితం పడవలు వదులుతున్నారు

చిన్నప్పుడు ప్రతీమానవుడూ వానలో తడిసి, నీళ్ళలో కాగితం పడవలు వదిలిన వాడే! దాంట్లో వున్న అనుభూతి వానాకాలంలో అపూర్వమైనది కావటంతో గిరిజ కూడా చూస్తోంది వింతగా

ఆ పడవలు నీటి మీద విచిత్రంగా తేలుతూ ప్రయాణం చేస్తున్నాయి

గాలి కొంచెం వేగంగా వీచగానే పడవ చాలా వేగంతో ముందుకు పోతోంది దాన్ని చూసి ఆ పడవ నాదంటే నాదని అన్నా చెల్లెల్లు ఆనందంతో అరుస్తున్నారు

ఇంతలో ఆ పడవ హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది దానికి అడ్డంగా ఏదో చిన్న మొక్క ఆటంకం ఏర్పరచింది గాలి వీచినా అది కదలటంలేదు గానీ వేరొక పడవ శరవేగంతో దానిని అధిగమించి తీరం వేపు పయనిస్తోంది

గిరిజకి ఆ పడవలలోనూ జీవితపు నగ్నసత్యాలు గోచరిస్తున్నాయి ఎన్నో నీతులు ఈ పడవలు నేర్పుతున్నాయి అవన్నీ మంచి నీతులు అవి నేర్పే నీతులన్నీ తన కొడుక్కి నేర్పి వాడిని ప్రయోజనకరంగా తీర్చిదిద్దాలి అది తల్లి మనసు

రాము కాస్త ముందుకి పోయి దారిలో ఆగిపోయిన పడవని కర్రపుల్లతో నెట్టాడు అది ముందుకి పోయినట్లే భ్రాంతి కలిగింది వెంటనే మునిగిపోయింది

నేను తెలుసుకున్న నిజం

ఇంకా ఒడ్డునే నిలుచుని మరదగొడిగా వున్న రెండు పడవల్లో ఓ పడవ గమ్యం వేపు నిటారుగా పోకుండా ఎడమ వైపుగా ప్రయాణిస్తోంది మళ్ళీ గాలి రావడికి అది దారిమళ్ళిపోయి కుదిదిక్కుగా కొట్టుకుపోయి మళ్ళీ ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే నన్నట్టు అవలి తీరం చేరక ఈ తీరపు ఒడ్డునే నిలిచింది

సొంత అభిప్రాయాలు లేక కాలప్రవాహానికి కొట్టుకుపోతూ అంతా దేవుడిదే భారం అంటూ ఏ కార్యం చేపట్టని అజ్ఞానపు మనుష్యులకు ప్రతీక ఈ పడవ

అంతవరకూ నీటిలో ఆడుతూ గోల చేస్తున్న ఎల్లలంతా తమ అల్లరి మానేసి కామ్‌గా రాము ఇంటి ముందు గుమిగూడారు

వారికి రాము మీద చాలా అసూయ కలిగింది రాము ఎంచక్కా వాళ్ళమ్మ వాళ్ళ చెల్లెలి దగ్గర కూచుని హాయిగా కాగితపు పడవలు వదులుతూ ఎంత ముసిముసిగా నవ్వుతున్నాడు మరి తామో మురికి కాళ్ళతో మురికి చేతుల్తో గుడ్డలంతా పాడు చేసుకుని ఇలా చెడ్డ ఎల్లలని పేరు తెచ్చుకుంటున్నాము అని అనుకున్నారు వాళ్ళంతా

గోపీ ఉన్నట్టుండి వేగంగా వెళుతున్న పడవ మీద లావు రాయి వేశారు వెంటనే అది నీటిలో సగం మునిగి సగం తేలుతూంది

రాముకి గోపీ మీద చాలా కోపం వచ్చింది అందులో ఆ రాయి నీళ్ళల్లో పడి ఆ నీళ్ళు రాము మీదా గిరిజ మీదా పడ్డాయి

నా పడవని ఎందుకు ముంచేశావ్? అని కోపంగా అడిగాడు రాము

పోతే పోనీరా రామూ వాళ్ళు అల్లరిపిల్లలురా! బుద్ధిమంతులు చేసే పని కాదది అంటూ రాము వైపు తిరిగి అంది గిరిజ

వెళ్ళండరా మీరిక్కడ నుంచి పొండి వెధవల్లారి మీరూనూ? అని సున్నితంగా కసిరేంది వాళ్ళని

గోపి మొహం వాడిపోయింది

దానికి కారణం రాము తన పడవ మునిగి ఏడుస్తాడనుకున్నాడు కానీ రాము ఏడవటం లేదు

గోపికి ఉక్రోషం వచ్చింది

మాకూ వున్నాయి కాగితాలు పడవలు చేయటం మీకొక్కళ్ళకే కాదు! మాకూ వచ్చు' అని గిరిజకేసి కోపంగా అని రండిరా పెద్ద గొప్ప పడుతున్నారు మనం మన ఇండ్లలో చేసుకుందాం అన్నాడు మిగతా వారితో

గోపీ నాయకుడిగా వున్న ఆ జట్టు గోపీ ఇంటికి వెళ్ళింది

అరేయ్ గోపీ! ఈ అవతారంతో మా ఇంటికి వెడితే మా అమ్మ నన్ను కొడుతుంది అందుకే నాకు భయం! నువ్వు మాకు కూడా కాగితం పడవలకి పేపర్లు తీసుకువస్తే మనందరం కలసి ఆడుకోవచ్చు అన్నాడు రాజా

తన నోట్సులోని పేపర్లు వీళ్ళకెందుకు ఇవ్వాలి అన్న మంచి ప్రశ్న ఉదయించింది గోపీలో కానీ అది మరుక్షణం మాయమయింది

తనని రాము వాళ్ల అమ్మ తిట్టింది తను తన స్నేహితులలో పరాభవం పొందాడు దానికి ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలంటే తను వీళ్లతో పాలుపంచుకుని ఆ రాముగాడు అసూయ చెందేలా చేయాలి

ఇలా ఆలోచిస్తూ సరేనన్నాడు మొత్తం గోపీతో కలిపి వాళ్ళు ఆరుగురున్నారు

వాళ్ళందరినీ ఎయట నుంచోమని తాను వెళ్ళాడు లోపలికి

అదృష్టం అమ్మ లోపల ఎక్కడో వుంది ఆత్రుతతో గబగబ మట్టికాళ్ళతో లోపలికి వెళ్ళి ఒకనోట్సు తీసుకుని బయటకి పరిగెత్తుకుని వచ్చేశాడు గోపి

ఆ రూమంతా మట్టితో మరకలతో వికృతంగా వుంది

వాళ్ళ నాన్న వాడికోసం మొన్ననే తెచ్చిన లేపాక్షి నోట్సులో పేజీలు చించసాగాడు

పేజీలు చించుతున్నాడు పడవకోసం తయారీకి శ్రమపడుతున్నాడు కానీ ఆ ఆకృతి రావటం లేదు అలా ఓ పది పేజీలు చించి పోగులు పెట్టాడు

ఆఖరికి రాజా తయారు చేశాడు మొత్తం ఒక్కొక్కరికీ రెండేసి పడవలు చొప్పున పన్నెండు పడవలు తయారయ్యాయి నోట్సు సగానికి తగ్గిపోయింది

అందరూ ఉత్సాహంగా దాంట్లో వదిలారు అప్పుడు గాలి వీచడం చాలావరకూ ఆగిపోయినందువల్ల పడవలు ఒకదాని కొకటి

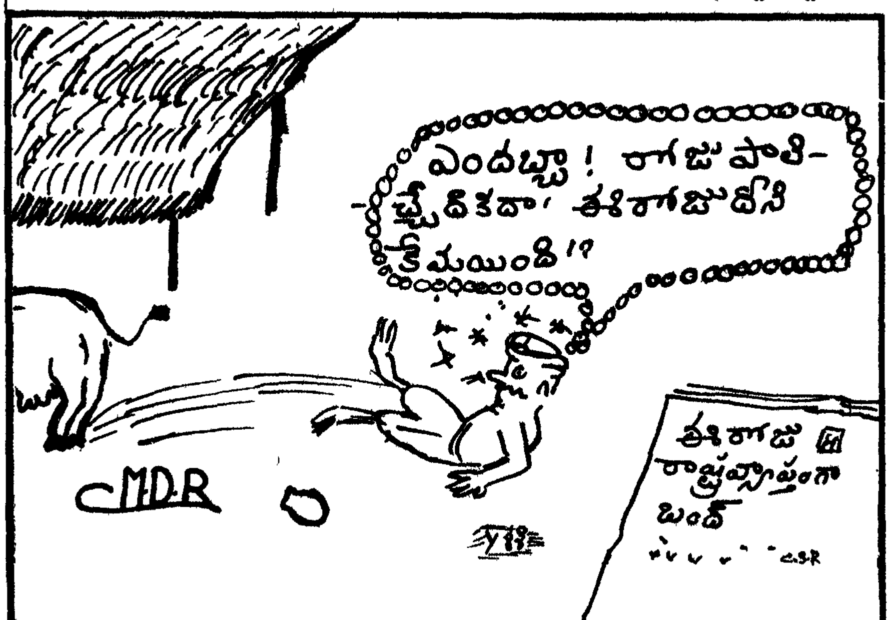

అతుక్కుని ఏదీ కదలటం లేదు కదిలితే కొంత దూరం పోయి మళ్ళీ అక్కడ ఆగిపోతున్నాయి

మరి రామూ పడవలు బాగా వెళ్ళాయి మరి మనవి వెళ్ళటం లేదే? అన్నారు ఇద్దరు ఒక్కసారిగా అంతా ఆ స్టేట్‌మెంట్‌ని ఆమోదించారు

ఇంతలో అపరకాళికాదేవిలా వనజ బెత్తం తీసుకుని వెనుకగా వచ్చి గోపీని చితక బాదింది వాడికళ్ళముందే తన తల్లి చేతిలో అందమైన కాగితపు పడవలు నలిగి ఉండలా పెంటదిబ్బలో కలిసిపోయాయి స్నేహితుల ముందు ఇంతకు ముందుకన్నా పరాభవం

మిగతా పిల్లలందరూ భయంతో వెళ్ళిపోయారు గోపీలో ఆవేదన పెల్లుబుకుతోంది

తను చేసిన తప్పేమిటో తనకు అన్యాయాను దెబ్బలెందుకు తగులు తున్నాయో ఆలోచించలేకపోయింది ఆ పసి హృదయం అంతకు మించి తల్లి ఆదరణలేక రగులుతోంది వాడి మనసు

వాడి మనసంతా ఇప్పుడు రాము గురించే ఆలోచిస్తోంది రాము వాడి కళ్ళముందు బుద్ధ భగవానుడిలా గోచరిస్తున్నాడు తను రామువట్ల ప్రవర్తించిన గుణాలు వాటి ఫలితాలు అన్నీ కళ్ళముందు మెదలుతున్నాయి

నేను తెలుసుకున్న నిజం

ఓ రోజు ఇలాగే ఓ సంఘటన జరిగింది ఆ రోజు బాలవిహార్‌లో ఇంత ఎత్తున ఇసుక పోశారు ఎల్లలంతా ఆడుకోడానికి వచ్చారు అంతా ఆ తడి ఇసుకతో ఎచ్చుక గూళ్ళు కట్టుకుంటున్నారు రాము కూడా వాళ్ళతో ఆడుతున్నాడు

అందరూ చాలా ఎత్తుగా దాన్ని కడుతున్నారు రాము చాలా నీట్‌గా కట్టి దానిమీద కాగితపు పూలు మందారం పూలు అన్నీ అమర్చి అందంగా తయారు చేశాడు

గోపీ ఇక ఆట అయిపోయిందన్నట్టు అందరి గూళ్ళు కాళ్ళతో పుతుక్కున కూల గొట్టించాడు ఆఖరుగా రాము గూడుని కూడా ధ్వంసంచేసి అరుపులతో కేకలు ఎట్టసాగారు

రాము మౌనంగావున్నాడు ఏమీ బాధపడ లేదు

మురళి మాత్రం తన గూడుని ఎందుకు కూలగొట్టావని కోపంగా కళ్ళనీళ్ళు తిరుగుతూండగా ప్రశ్నించాడు గోపీని అప్పుడు రాము అన్నాడు

చ! ఇంతదానికే ఏడుస్తే ఎలా! నీ ఒక్కడి గూడు కూలగొడితే నువ్వు అనచ్చు! అందరి గూళ్ళు కూలగొట్టబడాయి దాంట్లో కూడా ఆనందం ఉంది కదా! ఇంత ఇసుక వుంది రోజు చాలా గూళ్ళు కట్టుకోవచ్చు!

గోపీ నిర్ఘాంత పోయాడు రామూ బాధపడడు ఎందుకని?

అందుకే ఒక నిర్ణయానికొచ్చాడు గోపి ఇక రాముతో మంచిస్నేహం చేదా మని!

సాయంత్రం కాస్త చల్లబడింది

గోపి ఆ సాయంత్రం లెక్కల పుస్తకం ఎట్టుకుని రాము వాళ్ళింటికి వచ్చాడు

రామూ ఎలిచాడు గోపి

నేను రాను ఆటలకి మా అమ్మ తిడుతుంది లెక్కలు చేసుకుంటున్నాను అన్నాడు బుద్ధిగా చదువుకుంటున్న రాము

నేను ఆటలకి రాలేదు నీతో చదువు కుందామనే వచ్చాను ఇదిగో లెక్కల పుస్తకం తెచ్చుకున్నాను మనిద్దరం చేసుకుందాం లెక్కలు అన్నాడు గోపి

రాము సంభ్రమంలో వున్నాడు తను విన్నది నిజమేనా వీడిలో ఇంత మార్పు వచ్చిందేమిటబ్బా అని లోపలికి రమ్మని చెప్పాడు

ఇద్దరూ బుద్ధిగా లెక్కలు చేసుకోవటం చూసింది గిరిజ

ఇంతలో వనజ హఠాత్తుగా వచ్చి వెధవా ఇక్కడున్నావన్నమాట నడువ్ అని రెక్కపట్టి లాక్కుపోతోంది ఎందుకండీ ఏమయింది? ఆత్రుతతో ప్రశ్నించింది గిరిజ

వీడు దొంగతనం కూడా నేర్చాడు గిరిజగారూ! వాళ్ళ నాన్న జేబులో ఐదు రూపాయలు

వాయువు ప్రకోపించిందా?
గేస్ట్రోజెన్
వెంటనే ఉపశమనం ఇస్తుంది

Manufactured by
MANGALAM PHARMACEUTICALS & LABORATORIES
Coimbatore 641 011

మీరు ఏటి పేటితోనైనా అవస్థపడుతున్నారా ?
హైపర్ ఏసిడిటీ అజీర్తి వాయు ప్రకోపము తేన్పులు మలబద్ధకము ఆకలి లేకపోవడ ఒక్కొక్కప్పుడు కడుపు ఉబ్బరం మత్తుగా వుండటం అలసట ఆయాస బడికం
ఆందోళన భోజనం చెయ్యగానే కడుపులో మంట వెంటవెంటనే మల విసర్జన చెయ్యాలని అనిపించడం మలంలో శ్లేష్మ వాంతులు
వికారం రుచిలేక పోవడ ఉక్కిరి బిక్కిరి అయినట్టు అనిపించడం పక్కలనా కీళ్ళలోనూ బాగా నొప్పి కడుపు క్రింది భాగంలో బరువుగా ఉండటం కడుపు వాచడం అసహాయతగా అనిపించడం రక్తం లేక పాలిపోవడం శ్లేష్మ వల్ల గుండెలో పటడం దగు శారీకంగా అలసిపోవడం మొదలైనవి గేస్ట్రోజెన్ యీ బాధలన్నింటికి చికిత్స చేస్తుంది ఇది చురుకుగా పనిచేసే ఆయుర్వేదపు మందు ఇది పౌడర్ కాప్స్యూల్ యీ రెంటిలోనూ దొరుకుతుంది

గేస్ట్రోజెన్
మందుల దుకాణాలు అన్నిటిలోనూ దొరుకుతుంది

స్టాకిస్టులు మరియు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు క
హైదరాబాద్: మెస్సర్స్ జ్యోతి మెడికల్ హాల్ నెం 28 మహాత్మాగాంధిరోడ్ సికిందరాబాదు3 ఫోన్ 74293 మెసర్స్ ప్రకాష్ మెడికల్ హాల్ ఇటామియా బజార్ హైదరాబాదు మెసర్స్ జైదుర్గా మెడికల్ హాల్ మంగల్‌హాట్ హైదరాబాద్ మెసర్స్ సన్‌దీప్ మెడికల్ స్టోర్సు హైదరాబాదు విజయవాడ మెసర్స్ రియల్ కెమిస్ట్స్ టవున్ పార్క్ రోడ్ విజయవాడ—1 ఫోన్ 73220 మెసర్స్ శ్రీ తిరుమల మెడికల్ స్టోర్స్ మెయిన్ రోడ్ మండపేట విశాఖపట్నం మెసర్స్ రియల్ కెమిస్ట్స్ నెం 1 టన్‌పార్క్‌రోడ్ విజయవాడ—1 ఫోన్ 73220 హిందుపురం మెసర్స్ శ్రీ వెంకటేశ్వర ఏజెన్సీస్ 7 శ్రీ రామా బిల్డింగ్స్ హిందుపురం ఆం ప్ర ఫోన్ 548 మెసర్ వెంకటేశ్వర ఏజెన్సీస్ 13 బి. వి కె అయ్యంగార్ రోడ్ బెంగుళూరు—560 053 ఫోన్ 74207 మెసర్స్ విజయా మెడికల్ ఏజెన్సీస్ హిందుపురం. మెసర్స్ ప్రకాష్ మెడికల్ ఏజెన్సీస్ కర్నూలు

ధర్మపథం

నిరాడంబరత

తనలో వైశిష్ట్యం ఉన్నా సామాన్య ప్రజలతో కలిసి మెలిసి ఉండడం సర్వసాధారణమైన దుస్తులు ధరించడం నిరాడంబరుల స్వభావం మరికొందరి స్వభావం వేరు ఆడంబరంగా దుస్తులు ధరించడం వల్లనూ సామాన్యులకు కొంత దూరంగా ఉండడం వల్లనూ గౌరవం కలుగుతుందని వారి అభిప్రాయం అసలు సత్తువ లేని వారికే ఆర్భాటం ఎక్కువ వారు బడాయిగా వేషం వేసి తమకు లేని శక్తులను ప్రకటించుకొని స్వార్థం కోసం ఇతరులను మోసగిస్తూ ఉంటారు మొదట తెలియక పోయినా క్రమంగానైనా వారి గుట్టు బయట పడక తప్పదు అమాయకులు వారినినమ్మి మోసపోతారు

శక్తి సామర్థ్యాలు ఉన్నవారూ స్వార్థం విడిచి ప్రజాక్షేమానికి పాటు పడేవారూ నిరాడంబరంగానే ఉంటారు అపరిచితు లెవ్వరూ వారిని గాని వారి గొప్పతనాన్ని గాని గుర్తించలేరు తమ్ము గురించి ఇతరులకు తెలియకుండా ఉండాలనే వారి కోరిక దీనికి గాంధీ మహాత్ముడు తగిన ఉదాహరణ

అది అసహాయోద్యమం ముమ్మరంగా ఉన్న సమయం ఒకప్పుడు బీహారులో ఒక ఊరిలో జనసామాన్యాన్ని ఉద్దేశించి గాంధీ మహాత్ముడు ఉపన్యసించ వలసి ఉన్నది ఆయన యంతటి నిరాడంబరజీవి మరి యొకరు ఉండరనే చెప్పవచ్చును మోకాళ్ళు దిగని ముతక ఖద్దరు పంచె కప్పుకొనే అంగవస్త్రం మాత్రమే ఆయన దుస్తులు రైలులో వెళ్లేటప్పుడు మూడవతరగతి (ఇప్పటి రెండవ తరగతి) పెట్టెలోనే ప్రయాణం అప్పట్లో రిజర్వేషను లేదు ఆయన ఆ ఊరు వెళ్లడానికి బండి ఎక్కారు జనం కిటకిటలాడుతున్నా ఆయనను గుర్తించిన కొందరు ఆయన కూర్చుండుటకు విశాలంగా చోటువదిలారు ఒక స్టేషను దాటాక- మీటింగుకు అవూరు వెళ్తున్న ఒక మోటు రైతు ఆ బండీఎక్కి మహాత్మునికి ఇరువైపులా కొంచెం ఖాళీ చోటు ఉండడం చూచాడు మహాత్ముణ్ణి అతడు ఎరగడు ఇంత మంది శ్రమ పడుతూవుంటే నీవు అంత విశాలంగా కూర్చుంటావేం? నాకు కొంచెం జాగా ఇయ్యి అని గద్దించి అడిగాడు మహాత్ముడు కొంత జరిగి అతనిని కూర్చోమన్నాడు ఇతరులు ఏదో అనబోతూ ఉంటే మహాత్ముడు ఊరుకోమని సైగ చేశాడు ఆ వ్యక్తి మహాత్మునిపై ఏవో పాటలు పాడసాగాడు గమ్యస్థానం రాగానే గాంధీగారు రైలుదిగారు వందలకొద్దీ జనం ఆయనను పూలమాలలతో ముంచి మహాత్మా గాంధీకీ జై నినాదాలు చేశారు ఆయన ప్రక్క కూర్చుండి ఉండిన రైతు నిర్ఘాంత పోయి ఆయనను గుర్తించ లేక తాను మోటుగా ప్రవర్తించినందుకు చాలా నొచ్చుకొన్నాడు క్షమాపణ చెప్పుకోడానికైనా అవకాశం ఇయ్యకుండా నాయకులు మహాత్ముణ్ణి తాము తెచ్చిన వాహనం ఎక్కించి తీసుకు పోయారు

మనిషికి విలువైన దుస్తులు భేషజంగా ఉండడం కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఇయ్యవు నిరాడంబరత్వమే ప్రశస్తిని కలిగిస్తుంది

—బులుసు వేంకట రమణయ్య

నేను తెలుసుకున్న నిజం

పోయాయట పీడుగాక ఇంకెవరు తీస్తారు వెధవ నడవరా నీ తోలు వలుస్తా అంటూంది వనజ

అమ్మా ఒట్టే నేనేపాపమూ ఎరగను నాకసలు తెలియదు నేను తియ్యలేదమ్మా తియ్యలేదు అంటూ ఏడుస్తున్న గోపీని రెండు దెబ్బలు వేసి

అబద్దాలు చెపుతావురా రాస్కెల్! అని అంది వనజ

పరిశీలనతో తిలకిస్తున్న గిరిజ వనజని వారించి వాడిని కొట్టడం ధర్మం కాదని చెప్పింది వాడు మారాడనీ శుభ్రంగా ఇక చదువు కుంటాడనీ చెప్పింది

వాడిని వదిలి వనజ గిరిజతో నడిచింది వాళ్ళింట్లోకి

వనజగారూ! మీకో విషయం చెప్పనా పిల్లలెప్పుడూ తల్లి ప్రేమను ఆశిస్తారు అలా ఆశిస్తున్న పిల్లల్ని మంచి మారాన మంచి మాటలతో మళ్లించాలే తప్ప ఇలా వాతలు తేలేలా కొడితే వారు మరి అల్లరిగా తయారై కాదిస్తులవుతారు

భగవంతుడు పుట్టుకతో ప్రతీ పిల్లవాణ్ణి అల్లరివాడిగా సృష్టించడు పిల్లలు బుద్ధిమంతులుగా తయారవటానికి అల్లరివారుగా మారటానికి మనదండి తల్లిదండ్రులదండి అసలైన బాధ్యత! మంచి క్రమశిక్షణతో పెంచి వారిని లాలిస్తే మంచి మారాన పయనించి ఉత్తమ భావి భారత పౌరులుగా తయారౌతారు అంది గిరిజ

నన్ను క్షమించండి ! మీవల్ల నాకు నిజం బోధపడింది అంది అర్థం చేసుకున్న మనస్సుతో వనజ □